

24. nedjelja kroz godinu C

Tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćenog grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja. (Lk 15,7)

Prvo čitanje

Izlazak 32,7-11.13-14

U one dane: Gospodin progovori Mojsiju: "Požuri se dolje! Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako. Brzo su zašli s puta koji sam im odredio.

Napravili su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice, žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je bog tvoj, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!' Dobro vidim – reče dalje Gospodin Mojsiju – da je taj narod tvrde šije. Pusti sada neka se gnjev moj na njih raspali da ih istrijebim, a od tebe ću učiniti velik narod."

Mosije se pak zauze pred licem Gospodina, Boga svoga: "Gospodine! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i rukom jakom! Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih kojima si se samim sobom zakleo i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu i baštinit će je dovijeka!'"

I ražali se Gospodin pa ne učini zlo kojim se bijaše zaprijetio svome narodu.

Drugo čitanje

1. Timoteju 1,12-17

Predragi! Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu – Kristu Isusu, Gospodinu našem – jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu postavi mene koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu.

Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. A pomilovan sam zato da na meni, prvome, Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni. A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke vjekova. Amen.

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."
Nato im Isus kaza ovu prispodobu: "Tko to od vas ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenju.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."
"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe. A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila!' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

Za razmišljanje

Mali je izraelski narod živio sred mnogih drugih naroda koji su štovali više bogova i klanjali se različitim likovima. Zbog toga i zbog zaštite čovjeka zabranjuje se već u prvim dvjema zapovijedima štovanje više bogova, posebno u obliku slika i kipova. Oni ne mogu postojati uz vjernoga Boga koji stvara iz ljubavi i koji je milosrdan i milostiv. I drugo čitanje i Evandjelje pripovijedaju nam o Božjoj naklonosti koja nadvisuje svu ljudsku pravednost. Današnji odlomak iz prve poslanice Timoteju je pohvala Božjem milosrđu koje je Pavla, tog velikog grešnika, usprkos svemu pozvalo u službu Evandjelja. Pavao tako postaje pralikom onih ljudi koji se doživljavaju od Boga – i samo od njega – u Kristu spašenima. Tri usporedbe – o pronavenoj ovcu, o pronađenoj drahmi i o očevoj ljubavi prema izgubljenom sinu tvore srce Lukinog Evandjelja. U središtu stoji Božja radost zbog svega onoga što po ljudskim mjerilima izgleda izgubljenim i ponovno pronađenim. Bog je bliz izgubljenom, pa i onda kad se čini da je jako daleko. Uvijek je spreman ponuditi nam veličinu svoje ljubavi koja je jača od svih božanstava. Naša pak je zadaća da otkrivamo svatko svoja božanstva i da im postavimo ograde. A na temelju iskustva da nas nosi Božje milosrđe i da nas obuzima njegova ljubav i smilovanje, smijemo iz dubine svoga srca radosno slaviti euharistiju (zahvaljivanje).

24. nedjelja kroz godinu C

Tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćenog grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja. (Lk 15,7)

Prvo čitanje

Izlazak 32,7-11.13-14

U one dane: Gospodin progovori Mojsiju: "Požuri se dolje! Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako. Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice, žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je bog tvoj, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!' Dobro vidim – reče dalje Gospodin Mojsiju – da je taj narod tvrde šije. Pusti sada neka se gnjev moj na njih raspali da ih istrijebim, a od tebe ću učiniti velik narod." Mosije se pak zauze pred licem Gospodina, Boga svoga: "Gospodine! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i rukom jakom! Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih kojima si se samim sobom zakleo i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu i baštinit će je dovijeka!'"

I ražali se Gospodin pa ne učini zlo kojim se bijaše zaprijetio svome narodu.

Drugo čitanje

1. Timoteju 1,12-17

Predragi! Zahvalan sam Onome koji mi daje snagu – Kristu Isusu, Gospodinu našem – jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu postavi mene koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu.

Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. A pomilovan sam zato da na meni, prvome, Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni. A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke vjekova. Amen.

Evandjelje

Luka 15,1-32

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

Nato im Isus kaza ovu prispodobu: "Tko to od vas ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi

je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe. A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila!' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

I navasti: "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mladi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno."

"Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'"

"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se.' I stadoše se veseliti."

"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'"

Za razmišljanje

Mali je izraelski narod živio sred mnogih drugih naroda koji su štovali više bogova i klanjali se različitim likovima. Zbog toga i zbog zaštite čovjeka zabranjuje se već u prvim dvjema zapovijedima štovanje više bogova, posebno u obliku slika i kipova. Oni ne mogu postojati uz vjernoga Boga koji stvara iz ljubavi i koji je milosrdan i milostiv. I drugo čitanje i Evanđelje pripovijedaju nam o Božjoj naklonosti koja nadvisuje svu ljudsku pravednost. Današnji odlomak iz prve poslanice Timoteju je pohvala Božjem milosrđu koje je Pavla, tog velikog grešnika, usprkos svemu pozvalo u službu Evanđelja. Pavao tako postaje pralikom onih ljudi koji se doživljavaju od Boga – i samo od njega – u Kristu spašenima. Tri usporedbe – o pronavenoj ovcu, o pronađenoj drahmi i o očevoj ljubavi prema izgubljenom sinu tvore srce Lukinog Evanđelja. U središtu stoji Božja radost zbog svega onoga što po ljudskim mjerilima izgleda izgubljenim i ponovno pronađenim. Bog je bliz izgubljenom, pa i onda kad se čini da je jako daleko. Uvijek je spreman ponuditi nam veličinu svoje ljubavi koja je jača od svih božanstava. Naša pak je zadaća da otkrivamo svatko svoja božanstva i da im postavimo ograde. A na temelju iskustva da nas nosi Božje milosrđe i da nas obuzima njegova ljubav i smilovanje, smijemo iz dubine svoga srca radosno slaviti euharistiju (zahvaljivanje).